

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Polikowska

Protokolant: Joanna Szmel

po rozpoznaniu w dniach: 24.10.2012r., 23.11.2012r., 16.01.2013r., 28.01.2013r., 5.03.2013r., 17.04.2013r., 26.04.2013r., 22.05.2013r., 3.07.2013r., 16.04.2014r., 30.05.2014r., 6.08.2014r.

s p r a w y : **K. P.**

syna M. i A. zd. K.

urodzonego w dniu (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w okresie od grudnia 2010 roku do maja 2011 roku, w J., jako wiceprezes zarządu spółki pod firmą (...) Sp. z o.o. oraz jako prezes zarządu spółki pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) Spółka z o.o. z siedzibą w J., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał przywłaszczenia powierzonego mu mienia ruchomego w postaci 670 (sześćset siedemdziesiąt) kompletów kimon sportowych oraz 480 (czteryście osiemdziesiąt) szt. Pasów do kimon, o łącznej wartości 86.403,31 (osiemdziesiąt sześć tysięcy czterysta trzy i 32/100) zł rozporządzając tym mieniem na rzecz spółki (...) Sp. z o.o. i powiększając stan posiadania tej spółki na szkodę Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego (...) Spółka z o.o.,

tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

I. uznaje oskarżonego **K. P.** winnym tego, że w nieustalonych dniach w okresie pomiędzy 17 grudnia 2010 r. a 31 grudnia 2010 r. w J. woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem będąc prezesem zarządu Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J. przywłaszczył powierzone mu mienie w postaci 250 kompletów kimon o wartości 23 762,50 zł, czym działał na szkodę Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J., tj. występku z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 284 § 2 k.k. wymierza mu karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. P.** karę grzywny w wysokości 100 /dwustu/ stawek dziennych ustalając wysokość stawki na kwotę 20 /dwadzieścia/ złotych;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **K. P.** kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 /dwa/ lata;

III. na podstawie art. 628 pkt 1 k.p.k. w zw. z art 640 k.p.k. zasądza od oskarżonego **K. P.** na rzecz oskarżyciela subsydiarnego Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) Spółka z o.o. w J. reprezentowanego przez prezesa zarządu L. S. kwotę 8.364 zł tytułem poniesionych kosztów procesu;

IV. na podstawie art. 2 ust 1 pkt 2 i art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **K. P.** na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 320 zł.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony K. P. w okresie od ani 13 października 2010 r. do dnia 15 maja 2011 r. był prezesem zarządu Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J.. Wiceprezesem wskazanej spółki w tym okresie był L. S.. Oskarżony K. P. był uprawniony do jednoosobowej reprezentacji spółki.

Dowód:

- odpis pełny z (...) spółka z o.o. w J. k. 336-338,
- zeznania świadka L. S. k. 48-50, 213-215, 54-55 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,
- zeznania świadka I. P. (1) k. 403-406, 125-126 oraz 824-825 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,

W tym samym czasie oskarżony K. P. pełnił funkcję wiceprezesa zarządu (...) spółka z o.o. w J., której przedmiotem działalności była sprzedaż m.in. kimon do sztuk walki.

Dowód:

- zeznania świadka L. S. k. 213-215, 54-55 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,
- zeznania świadka A. P. (1) k. 536-537, 133-134 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,

W grudniu 2010 r. oskarżony wraz z żoną A. P. (1) w obecności M. L. (1), spośród tkanin znajdujących się w magazynie Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J. wybrali tkaniny. M. L. (1) na polecenie oskarżonego pobrała z magazynu wybrane przez niego tkaniny. Na wydanie tkanin z magazynu nie został wystawiony żaden dokument. Oskarżony dostarczył pracownicy A. S. specyfikację kimon oraz wzór kimona. Na ich podstawie wykonała ona m.in. szablony, które były wykorzystywane przez pracowników krojowni do wykrojenia elementów, z których następnie były szyte kimona do sztuk walki.

Dowód:

- e-mail z dnia 10.12.2010r. k. 232,
- zeznania świadka A. S. k. 415-417, 122-123 oraz 825 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,
- zeznania świadka L. W. k. 405-4011, 130-131 oraz 815-816 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,
- zeznania świadka M. L. (1) k. 470-475, 127-128 oraz 828-829 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,
- zeznania świadka W. B. k. 487-490,
- zeznania świadka A. P. (2) k. 490-492,

Oskarżony K. P. podpisał pracownikom Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J. zlecenie z dnia 17 grudnia 2010 r. na uszycie 250 kompletów kimon w rozmiarach: 120 cm – 50 kompletów, 130 cm -100 kompletów i 140 cm - 100 kompletów. Na jeden komplet składała się bluza, spodnie i pas.

Dowód:

- zeznania świadka L. S. k. 48-50, 213-215, 54-55 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,

- zeznania świadka M. L. (1) k. 470-475, 127-128 oraz 828-829 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,
- wyjaśnienia oskarżonego K. P. k. 467-468,

Na podstawie wskazanego zlecenia pracownicy Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J. oraz podwykonawcy M. K. i E. N. uszyli łącznie 250 kompletów kimon. Do kimon oraz pasów były wszywane naszywki z napisem (...).

Dowód:

- zeznania świadka L. S. k. 48-50, 213-215, 54-55 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,
- zeznania świadka E. N. k. 218-219, 132 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,
- zeznania świadka M. K. k. 219-220, 109-110 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,
- oświadczenia k. 265, 272,
- zeznania świadka L. W. k. 405-4011, 130-131 oraz 815-816 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,
- zeznania świadka B. B. k. 411-413, 120-121 oraz 824-825 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,
- zeznania świadka W. W. k. 465-468, 124 oraz 830 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,
- zeznania świadka M. L. (1) k. 470-475, 127-128 oraz 828-829 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,

Uszyte komplety kimon sukcesywnie w nieustalonych dniach w okresie od 17 grudnia 2010 r. do 31 grudnia 2010 r. odbierał z Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J. oskarżony K. P. i przekazywał je (...) spółka z o.o. w J.. Na pobrane przez oskarżonego komplety kimon nie zostały wystawione żadne dokumenty.

Dowód:

- zeznania świadka W. W. k. 465-468, 124 oraz 830 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,
- zeznania świadka L. S. k. 48-50, 213-215, 54-55 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,

W dniu 09 czerwca 2011 r. Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) spółka z o.o.w J. wystawiło (...) spółka z o.o.w J.fakturę VAT nr (...)na kwotę 86.403,32 zł płatną do dnia 16 czerwca 2011 r. tytułem wynagrodzenia za wykonane komplety kimon. Faktura ta obejmowała oprócz wynagrodzenia za partię kimon uszytą na podstawie podpisanego przez oskarżonego zlecenia z dnia 17 grudnia 2010 r., której wartość wynosiła 23.762,50 zł netto, także wynagrodzenie za uszyte komplety kimon oraz dodatkowo uszyte pasy do kimon w późniejszym czasie. Faktura ta nie została przyjęta przez (...) spółka z o.o.w J..

Dowód:

- zeznania świadka L. S. k. 48-50, 213-215, 500, 54-55 akt sprawy 3 Ds. 115/12/s,
- faktura VAT nr (...) k. 606,

Prawomocnym wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie sygn. akt V Gc 324/11 Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze zasądził od pozwanego (...) spółka z o.o. w J. na rzecz Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J. kwotę 83.023,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 czerwca 2011 r. do dnia zapłaty zaś dalej idące powództwo oddalił. (...) spółka z o.o. w J. zapłaciła zasądzoną kwotę na rzecz Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J..

Dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie sygn. akt V Gc 324/11 wraz z uzasadnieniem k. 695-701,

- wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 08 listopada 2013 r. w sprawie sygn. akt VI Ga 243/13 wraz z uzasadnieniem k. 619-622,

Oskarżony K. P. ma 49 lat, jest biznesmenem, prowadzi działalność gospodarczą, z której osiąga dochód w kwocie 5.000 zł miesięcznie, posiada wartościowy majątek w postaci gruntów rolnych o powierzchni 3000 m² oraz mieszkanie.

Dowód:

- dane osobo-poznawcze oskarżonego K. P. k. 48,

Oskarżony K. P. nie był karany sędownie.

Dowód:

- dane o karalności oskarżonego K. P. k. 611.

Oskarżony K. P. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. Odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Na rozprawie w dniu 05 marca 2013 r. (k. 467v-468) oskarżony K. P. przyznał, iż podpisał zlecenie z dnia 17 grudnia 2010 r. na uszycie 250 kompletów kimon w rozmiarach: 120 cm – 50 kompletów, 130 cm -100 kompletów i 140 cm - 100 kompletów.

Postawę oskarżonego nie przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd ocenił jako linię jego obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucany mu aktem oskarżenia czyn. Zgromadzone w przedmiotowej sprawie dowody, którym Sąd przydał walor wiarygodności jednoznacznie bowiem wskazują, iż oskarżony dopuścił się przywłaszczenia 250 kompletów kimon na szkodę Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J..

Sąd z dużą dozą ostrożności podszedł do zeznań świadków L. S.i I. P. (2). Wskazani świadkowie nie mieli bowiem żadnej bezpośredniej wiedzy w zakresie szycia kompletów kimon przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) spółka z o.o.w J.w czasie, gdy kimona te były szyte przez pracowników wskazanej spółki, mimo iż L. S.pełnił wtedy funkcję wiceprezesa spółki (...). Z jego zeznań wynika jednakże, iż w związku z podziałem obowiązków pomiędzy nim a oskarżonym, nie interesował się on bieżącymi sprawami. Zajmował się jedynie budynkiem i sprawami z przeszłości w spółce, a poza tym często podróżował. Swoją wiedzę w zakresie szycia kimon tak L. S.jak i I. P. (2)opierali na informacjach powziętych od pracowników spółki po objęciu w maju 2011 r. przez L. S.funkcji prezesa zarządu Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o.w J.oraz dokumentach spółki, które wtedy znalazły się w jego posiadaniu. Uwadze Sądu nie uszło także, iż na podstawie zeznań świadka L. S.brak było możliwości ustalenia czyją własność – spółki (...)czy M.stanowiły materiały, z których szyte były kimona na podstawie podpisanego przez oskarżonego zamówienia z dnia 17 grudnia 2010 r. Najpierw twierdził on bowiem, iż materiał ten należał do spółki (...), potem że do spółki (...)i przedłożył rachunek z 2005 r., który miał dokumentować zakup materiału przez firmę (...)z PPHU (...)w J., z którego następnie miała być uszyta ta partia kimon. Zeznania świadków Ł. C.i G. C.nie pozwoliły na jednoznaczne ustalenie, czy z materiału zakupionego na podstawie wskazywanego przez L. S.rachunku zostały uszyta ta partia kimon. Z opinii zaś biegłej księgowej T. D.wynika, iż kimona nie mogły być szyte z materiałów zakupionych przez spółkę (...)na podstawie przedłożonego przez L. S.rachunku z 2005 r. Pomiędzy L. S.a oskarżonym K. P.istnieje konflikt na tle działań oskarżonego w okresie, gdy był on prezesem zarządu spółek (...) i M.. Istnienia tego konfliktu jasno dowodzi wystąpienie na drogę postępowania cywilnego przez L. S.jako prezesa zarządu Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) spółka z o.o.w J.przeciwko (...) spółka z o.o.w J.w sprawie o zapłatę za uszyte komplety kimon oraz pasy do kimon w okresie od grudnia 2010 r. do maja 2011 r., a także postawa L. S.w toku procesu w

przedmiotowej sprawie. L. S.i I. P. (2) będący udziałowcami Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowe (...) spółka z o.o. w J. ewidentnie byli zainteresowani niekorzystnym dla oskarżonego rozstrzygnięciem przedmiotowej sprawy i potwierdzeniem stawianego mu zarzutu. Wiarygodność zeznań wskazanych świadków weryfikował Sąd zatem poprzez wszelkie dostępne dowody w sprawie, przede wszystkim w oparciu o zeznania pracowników Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowe (...) spółka z o.o. w J. oraz podwykonawców M. K. i E. N..

Do przedkładanych przez oskarżyciela w przedmiotowej sprawie dokumentów w postaci kart pracy pracowników podchodzić należało z ostrożnością. Znajdowały się w nich bowiem błędy rachunkowe, a zestawiając je z odręcznymi notatkami pracowników zawartymi w zeszytach przedłożonych do akt sprawy, w szczególności pracowników krojowni okazały się one dokumentami nierzetelnymi. Jednoznacznie nierzetelność dokumentów dotyczących pracowników krojowni wynika z zeznań świadka M. L. (1), gdzie podaje ona, iż pracownicy faktycznie w danym dniu wykonywali pracę, która była potem rozpisywana do oficjalnej dokumentacji firmy na inne dni. Treść tych dokumentów w powiązaniu z zeznaniami świadka M. L. (2) generalnie nie podważa jednakże, iż w miesiącu grudniu 2010 r. pracownicy krojowni Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J. dokonali skrojenia, a następnie szwaczki oraz podwykonawcy M. K. i E. N. uszyli elementy kimon według zlecenia z dnia 17 grudnia 2010 r. podpisanego przez oskarżonego. Nie można tylko jednoznacznie ustalić w jakich konkretnie dniach to było.

Z zeznań przesłuchanych w przedmiotowej sprawie w charakterze świadków pracowników Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J. jak i podwykonawców M. K. i E. N. oraz dokumentów w postaci zleceń dla podwykonawców i wystawionych rachunków przez podwykonawców jednoznacznie wynika, iż w miesiącu grudniu 2010 r. uszytych zostało 250 kompletów kimon w ilości i rozmiarach, jak w podpisanym przez oskarżonego zleceniu z dnia 17 grudnia 2010 r. W złożonych zeznaniach pracownicy jak i podwykonawcy wskazywali na poszczególne etapy produkcji, w których brali udział, a które prowadziły do uszycia gotowego wyrobu – kimon.

Z zeznań świadka M. L. (1) wynika, iż oskarżony K. P. wraz z żoną A. P. (1) w grudniu 2010 r. przynieśli do niej kimona i pytali o podobną tkaninę. Spośród tkanin znajdujących się w magazynie spółki (...) wybrała ona próbki, które następnie przekazała oskarżonemu i jego żonie. Z tych próbek wybrali oni dwie tkaniny o gramaturze 200 i 245, z których były szyte kimona zgodnie ze zleceniem podpisanym przez oskarżonego z dnia 17 grudnia 2010 r. Pobrała ona materiały z magazynu firmy (...) do szycia kimon. Na ich pobranie nie został wystawiony żaden dokument. Szablony, na podstawie których później pracownicy krojowni dokonywali krojenia tkaniny wykonała A. S.. Z jej zeznań wynika, iż wykonała je na podstawie ustanego polecenia oskarżonego oraz otrzymanego e-maila zawierającego specyfikację. Pracownicy krojowni, jak zeznała M. L. (1) dokonali skrojenia elementów kimon według otrzymanych szablonów. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadków W. B. oraz A. P. (2), która dodatkowo przed skrojeniem robiła także na tkaninie rysunki według szablonów. Następnie skrojone elementy były zszywane przez szwaczki oraz podwykonawców M. K. i E. N., które uszyły zdecydowaną większość bluz. Kontrolni jakości uszytych kompletów kimon dokonywała świadek W. W.. Od niej oskarżony odbierał sukcesywnie uszyte kimona. Na podstawie zlecenia podpisanego przez oskarżonego z dnia 17 grudnia 2010 r. kimona były szyte, jak zeznała zajmująca się sprzedażą i realizacją zleceń krajowych - B. B., do końca grudnia 2010 r. Po zakończeniu szycia tych kimon wypisała ona, w styczniu 2011 r., zlecenie na ich uszycie według wzoru obowiązującego w firmie, które było podstawą do rozliczenia zużytej tkaniny i rozniosła je do wszystkich komórek, a oryginał pozostawiła sobie. Na uszyte kimona nie została wystawiona faktura VAT. Brak jest w przedmiotowej sprawie jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby podważać wiarygodność wskazanych świadków w zakresie tego, iż 250 kompletów kimon zgodnie z podpisanym przez oskarżonego zleceniem z dnia 17 grudnia 2010 r. zostało uszyte i odebrane przez oskarżonego. Za sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego w kontekście zeznań wskazanych wyżej świadków, którym Sąd przydał walor wiarygodności uznać należy zeznania świadka A. P. (1) w zakresie w jakim wskazywała ona, iż w grudniu 2010 r. do firmy (...) spółka z o.o. w J. trafiła uszyta w pokrzywdzonej firmie tylko próbna partia kimon, która okazała się nieodpowiednia jakościowo. Ilości uszytych w miesiącu grudniu 2010 r. przez pracowników spółki (...) i zabranych przez oskarżonego kompletów kimon w żaden sposób nie można uznać za próbną partię. Zeznania świadka A. P. (1) – żony oskarżonego Sąd ocenił wyłącznie jako zmierzające do uwolnienia oskarżonego od odpowiedzialności w przedmiotowej sprawie. Podobnie Sąd ocenił zeznania świadków K. P. i Ł. Z. – pracowników (...) spółka z o.o. w J.. Z

racji zależności od oskarżonego i jego żony wynikającego ze stosunku pracy, a nadto bliskich relacji Ł. Z. z oskarżonym i jego rodziną, na co wskazuje fakt, iż wozi on do szkoły dzieci oskarżonego, wskazani świadkowie złożyli zeznania zmierzające do uwiarygodnienia stanowiska oskarżonego prezentowanego w niniejszej sprawie.

Niewystawienie faktury VAT na komplety kimon uszyte przez spółkę (...)i odebrane przez oskarżonego w nieustalonych dniach w okresie pomiędzy 17 a 31 grudnia 2010 r. również nie może dowodzić tego, że kimona te nie zostały uszyte. Z zeznań L. S. wynika, iż nie została wystawiona dla firmy (...) faktura na odebrane komplety kimon bowiem oskarżony zabronił B. B., która zajmowała się wystawianiem faktur VAT zajmować się wszystkim co dotyczy firmy (...). Sąd miał na uwadze, że oskarżonym K. P. był prezesem zarządu spółki (...) w tym czasie. Nie ma zatem możliwości, aby nie wyegzekwował od pracowników wykonania zamówionych kimon w ilości i rozmiarach jak w podpisanym przez niego zleceniu z dnia 17 grudnia 2010 r. zwłaszcza, że jak wynika z zeznań świadka A. P. (3), gdy dokonywano krojenia elementów kimon na krojowni oskarżonemu zależało by odbyło się to szybko. Ponadto nie składałby on kolejnych zamówień na uszycie kompletów kimon oraz dodatkowych pasów w 2011 r. Kimona takie i pasy niewątpliwie były szyte, co jednoznacznie wynika nie tylko z zeznań pracowników spółki (...), którzy uczestniczyli w procesie szycia tych kimon, ale także z zeznań świadka W. P. oraz korespondującego z nimi oświadczenia złożonego dnia 14 czerwca 2011 r., gdzie stwierdza on, iż w okresie od stycznia do kwietnia 2011 r. z polecenia oskarżonego dwa lub trzy razy dostarczał z firmy (...) do firmy (...) komplety kimon oraz pasy do karate, jak również z zeznań świadka M. R. – w tamtym czasie pracownika (...) spółka z o.o. w J., który także odbierał kimona z firmy (...) i zawoził do firmy (...), które następnie były sprzedawane w sprzedaży wysiłkowej.

(...) spółka z o.o. w J. w grudniu 2010 r. posiadała tkaninę zakupioną w 2009 r., z której uszyte zostały komplety kimon zgodnie z zamówieniem podpisanym przez oskarżonego z dnia 17 grudnia 2010 r. Wynika to jednoznacznie z opinii biegłej księgowej T. D. wykonanej po zapoznaniu się z dokumentacją księgową spółki (...). Na stanie magazynowym firmy (...) na dzień 17 grudnia 2010 r. było 1296,20 metrów bieżących tkaniny, odpowiedniej do uszycia kimon (pozycja 48 i 49 opinii k. 586), która została zakupiona dnia 10 czerwca 2010 r. i 21 września 2010 r. w firmie (...). Opinia złożona przez biegłą księgową wraz z opiniami uzupełniającymi jest jasna i pełna. Brak jest podstaw, aby kwestionować zawarte w niej ustalenia stąd też Sąd miał na uwadze treść tejże opinii dokonując rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Rozstrzygając niniejszą sprawę Sąd dysponował także opinią (k. 353-357) biegłej C. K. oraz opinią uzupełniającą (k. 477-479) tej biegłej złożoną w sprawie sygn. akt V Gc 324/11 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze, której ustaleń strony nie kwestionowały. Zadaniem biegłej było zweryfikowanie poprawności kalkulacji sporządzonej przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) spółka z o.o. w J.. Ze wskazanej opinii wynika, iż sporządzona kalkulacja wynagrodzenia za wykonane kimona odpowiada wynagrodzeniu stosowanemu na rynku. Sąd ustalając wartość przedmiotu przestępstwa w przedmiotowej sprawie miał jednak na uwadze wystawioną przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) spółka z o.o. w J. fakturę VAT nr (...) z dnia 09 czerwca 2011 r., która wskazywała wartość 250 kompletów kimon uszytych podstawie zlecenia podpisanego przez oskarżonego z dnia 17 grudnia 2010 r., na kwotę 23.762,50 zł netto. Ta kwota w ocenie Sądu stanowiła faktyczną wartość kimon odebranych w miesiącu grudniu 2010 r. ze spółki (...) przez oskarżonego. Była ona nadto niższa niż wartość 250 kompletów kimon ustalana na podstawie opinii biegłej C. K., a więc korzystniejsza dla oskarżonego. Z zeznań świadka L. S. wynika, iż ustalając cenę kompletu kimon firma (...) bierze pod uwagę także wielkość partii szytych wyrobów, co zostało uwzględnione w cenie wskazanej na fakturze.

Jako nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia o odpowiedzialności oskarżonego w przedmiotowej sprawie Sąd ocenił zeznania świadka J. Ł.. Świadek nie posiadał żadnej wiedzy w zakresie kompletów kimon szytych w grudniu 2010 r. Została zatrudniona bowiem w spółce (...) od dnia 17 stycznia 2011 r.

Walor wiarygodności Sąd przydał pozostałym dowodom zgromadzonym w przedmiotowej sprawie. Nie znalazł bowiem Sąd żadnych okoliczności, które nakazywałyby kwestionować ich wiarygodność.

Zachowaniem swoim oskarżony K. P. zrealizował znamiona występku z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Oskarżony bowiem w nieustalonych dniach w okresie pomiędzy 17 grudnia 2010 r. a 31 grudnia 2010 r. w J. działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem będąc prezesem zarządu Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J. przywłaszczył powierzone mu mienie w postaci 250 kompletów kimon o wartości 23.762,50 zł. Czynem tym działał na szkodę Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J..

Przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. należy do kategorii przestępstw kierunkowych. Wymagane jest, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel. Tym celem jest włączenie cudzej rzeczy ruchomej lub cudzego prawa majątkowego do majątku sprawcy bądź innej osoby lub postępowanie z tą rzeczą albo prawem majątkowym jak z własnym w inny sposób. Mienie spółki z o.o. jest dla jej udziałowców, a tym bardziej dla prezesa zarządu nie będącego udziałowcem, mieniem cudzym. Materiał znajdujący się w magazynie Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J., z którego oskarżony polecił pracownikom tej firmy uszycie na podstawie zlecenia z dnia 17 grudnia 2010 r. 250 kompletów kimon był dla oskarżonego mieniem cudzym. Oskarżony jednakże jako prezes zarządu wskazanej spółki miał prawo nim rozporządzać. Był uprawniony do wydania polecenia pracownikom pobrania go z magazynu i uszycia z niego kompletów kimon. Do popełnienia przestępstwa przywłaszczenia niezbędne jest nie tylko rozporządzenie cudzą rzeczą tak jak właściciel, celem powiększenia własnego lub cudzego majątku, ale także istniejąca po stronie sprawcy świadomość, jaką konkretnie rzeczą rozporządza pomimo braku do tego tytułu prawnego, z pokrzywdzeniem właściciela (postanowienie Sądu apelacyjnego w Lublinie z dnia 19 marca 2009 r. I AKa 33/09, KZS 2009/5/62). Zatem dla przyjęcia realizacji znamion przestępstwa przywłaszczenia od strony podmiotowej konieczne jest wykazanie, że oprócz obiektywnego rozporządzenia cudzą rzeczą przez sprawcę, jego działaniu towarzyszył zamiar tzw. animus rem sibi habendi, tj. zamiar zatrzymania rzeczy dla siebie albo dla innej osoby, bez żadnego ku temu tytułu. (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 26 września 2012 r. II AKa 269/12, LEX nr 1220382; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2007 r. VKK 34/07, LEX nr 578208). Sprawca dla dokonania tego przestępstwa musi podjąć jedną chociażby czynność w stosunku do rzeczy ruchomej lub prawa majątkowego, która wskazuje, iż traktuje on rzecz lub prawo majątkowe tak, jakby był właścicielem. W niniejszej sprawie oskarżony K. P. po uszyciu zgodnie z podpisanym przez niego zleceniem z dnia 17 grudnia 2010 r. kompletów kimon sukcesywnie je odbierał i przekazywał (...) spółka z o.o. w J., która zajmowała się handlem m.in. kimonami do sztuk walki. Zabierając uszyte komplety kimon bez jakiegokolwiek dokumentu świadczącego o ich pobraniu, a następnie przekazując je (...) spółka z o.o. w J. oskarżony traktował je, jakby był ich właścicielem. Oskarżony będąc prezesem zarządu dobrze wiedział, iż na pobrane przez niego kimona winna zostać wystawiona faktura VAT przez spółkę (...). Zgodnie z wolą oskarżonego B. B., w której zakresie obowiązków było wystawianie faktur VAT na sprzedaż przez pokrzywdzoną firmę gotowych wyrobów, nie wystawiła takiej faktury w momencie odbierania przez oskarżonego uszytych kompletów kimon. Oskarżony zabronił jej zajmować się wszystkim co dotyczy firmy (...). K. P. odbierając kimona, nie polecając pracownikom wystawienia dokumentu świadczącego o ich pobraniu, a wręcz zabraniając pracownicy uprawnionej do wystawiania faktur VAT na produkty odbierane z firmy (...) wystawienia faktury, uzewnętrznił swój zamiar przekazania kompletów kimon spółce (...) bez żadnego ku temu tytułu prawnego. W przeciwnym razie oskarżony wręcz powinien dopilnować, aby na wydane mu komplety kimon wystawiona została faktura VAT, która stanowiłaby podstawę do dokonania zapłaty przez (...) spółka z o.o. w J. za pobrane kimona na rzecz Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J. oraz w przypadku braku zapłaty mogłaby stanowić podstawę do dochodzenia należności przez firmę (...).

Prace nad wykonaniem 250 kompletów kimon przez pracowników Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J. trwały w drugiej połowie grudnia 2010 r. W dniu 17 grudnia 2010 r., oskarżony na piśmie zlecił szycie tych kimon wskazując na ich rozmiary oraz ilości sztuk w poszczególnych rozmiarach. Wcześniej zostały wybrane materiały i przygotowane szablony. Kimona były szyte do końca grudnia 2010 r. Oskarżony odbierał uszyte komplety kimon sukcesywnie. Stąd Sąd przyjął, że oskarżony przypisanego mu czynu dopuścił się w nieustalonych dniach w okresie pomiędzy 17 grudnia 2010 r. a 31 grudnia 2010 r. Brak było bowiem jakichkolwiek dowodów, które pozwoliłyby stanowczo ustalić, w których dnia i w jakich ilościach oskarżony odbierał komplety kimon z Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J.. Odbierając komplety kimon ze spółki (...) i przekazując je firmie (...) oskarżony za każdym razem dopuszczał się przywłaszczenia pobranych produktów. Konsekwencją tego było przyjęcie, że oskarżony czynu z art. 284 § 2 k.k. dopuścił się w warunkach czynu ciągłego (art. 12 k.k.) K. P. realizował bowiem

z góry powzięty zamiar i czynił to w krótkich odstępach czasu. Oskarżony zlecenie na szycie kimon z dnia 17 grudnia 2010 r. dał po interwencji L. W., która zauważyła, iż wykonywane są przez A. S. szablony na kimona. Poleciała ona B. B. uzyskanie zlecenia na to zamówienie i dopiero wtedy oskarżony je podpisał. Okoliczność ta świadczy, iż oskarżony od samego początku, gdy podjął decyzję, iż pracownicy pokrzywdzonej spółki będą szyli kimona nie miał woli, aby było to w jakikolwiek sposób ewidencjonowane w spółce. Postawa L. W. spowodowała, że podpisał on zlecenie z dnia 17 grudnia 2010 r..

Na podstawie wystawionej (...) spółka z o.o. w J. przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) spółka z o.o. w J. faktury VAT nr (...) z dnia 09 czerwca 2011 r., która obejmowała m.in. cenę 250 kompletów kimon uszytych podstawie zlecenia oskarżonego z dnia 17 grudnia 2010 r., w kwocie 23.762,50 zł netto Sąd ustalił wartość przedmiotu przestępstwa przypisanego oskarżonemu. Wartość przedmiotu przestępstwa to w każdym przypadku taka wartość, jaką faktycznie poniesie pokrzywdzony dla przywrócenia stanu poprzedniego i usunięcia skutków przestępstwa. Brak było zatem podstaw do powiększania tej kwoty o wartość VAT. Obowiązek zapłaty VAT powstał bowiem dopiero w momencie sprzedaży kompletów kimon (po wystawieniu przez pokrzywdzoną firmę wskazanej faktury VAT). W czasie dopuszczenia się przez oskarżonego przypisanego mu czynu obowiązek zapłaty VAT przez pokrzywdzoną firmę nie istniał.

Oskarżyciel w akcie oskarżenia zarzucił oskarżonemu K. P., iż w okresie od grudnia 2010 roku do maja 2011 roku, dokonał przywłaszczenia powierzonego mu mienia ruchomego w postaci 670 kompletów kimon sportowych oraz 480 sztuk pasów do kimon, o łącznej wartości 86.403,31 zł rozporządzając tym mieniem na rzecz spółki (...) Sp. z o.o. i powiększając stan posiadania tej spółki na szkodę Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego (...) Spółka z o.o. Sąd nie znalazł podstaw, aby oskarżonemu przypisać przywłaszczenie więcej niż 250 kompletów kimon. Nie ulega wątpliwości Sądu, iż pozostałe kimona oraz 220 dodatkowych sztuk pasów do kimon zostały uszyte przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) spółka z o.o. w J. i przekazane przez oskarżonego lub na jego polecenie do (...) spółka z o.o. w J.. Materiał, z którego były uszyte nie stanowił jednak własności pokrzywdzonej spółki, tylko był on własnością (...) spółka z o.o. w J., której prezesem zarządu w tym czasie także był oskarżony K. P.. Okoliczność ta jednoznacznie wynika z zeznań świadka L. S. – obecnego prezesa zarządu zarówno spółki (...) jak i M.. Stwierdził on wprost, iż druga i trzecia partia została uszyta z materiałów zamówionych przez oskarżonego do firmy (...) spółka z o.o. w J. z niemieckiej firmy (...) (k.248-254). Dodatkowe pasy do kimon szyte były z materiałów należących do spółki (...) (k. 49). Spółka (...) dokonała sprzedaży tkaniny, z których były uszyte druga i trzecia partia kimon na podstawie faktury VAT (...) wystawionej dnia 21 stycznia 2013 r. z dniem 07 marca 2013 r. Jak wynika z tej faktury spółka (...) sprzedała 1010 metrów tkaniny (...) (załącznik do pisma z dnia 28.01.2013 r. nr 1).

Czyn zabroniony, zgodnie z art. 6 § 1 k.k. uważa się za popełniony w czasie, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był zobowiązany. Oskarżony K. P. zamówił z firmy (...) do (...) spółka z o.o. w J. materiał. Z materiału tego zlecił następnie pracownikom spółki (...) w dniu 16 lutego 2011 r. uszycie 150 kompletów kimon i 100 sztuk pasów oraz na początku marca 2011 r. 270 kompletów kimon i 120 sztuk pasów. Dokonując takiego rozporządzenia, zlecając pobranie z magazynu i wydanie do zupełnie odrębnego podmiotu gospodarczego celem uszycia z niego zamówionych w tym podmiocie kompletów kimon i pasów bez sporządzenia jakiegokolwiek dokumentu na jego wydanie i rozliczenia się z (...) spółka z o.o. za pobrany materiał dopuścił się jego przywłaszczenia. Rozporządził nim bowiem oskarżony jak właściciel, którym jako prezes zarządu nie był. Pokrzywdzona tym działaniem oskarżonego jest (...) spółka z o.o. w J.. Subsydiarny akt oskarżenia pochodził zaś od Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółka z o.o. w J.. Brak było skargi uprawnionego oskarżyciela, aby Sąd mógł w niniejszej sprawie rozstrzygać o odpowiedzialności oskarżonego za uszycie tychże kimon i pasów.

Wina oskarżonego K. P. w zakresie przypisanego mu czynu nie budzi wątpliwości. Wobec oskarżonego nie zachodziły jakiegokolwiek okoliczności, które mogłyby wpływać na umniejszenie jego winy. Oskarżony K. P. działał z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony bowiem chciał popełnić przypisany mu czyn.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego ocenić należy jako znaczny. Zgodnie z art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości bierze się pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej lub

grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków jak również postać zamiaru, motywację sprawy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego wpływa przede wszystkim sposób i okoliczności popełnienia tego czynu przez oskarżonego. Oskarżony K. P. bowiem wykorzystał fakt wykonywania funkcji prezesa zarządu pokrzywdzonej firmy i zaufanie jakim został obdarzony przez jej udziałowca przy powierzaniu mu tej funkcji. Z należącego do pokrzywdzonej spółki materiału polecił jej pracownikom uszyć 250 kompletów kimon, po czym przekazał je (...) spółka z o.o., której był udziałowcem i wiceprezesem bez dokonania za nie zapłaty czy też wystawienia jakiegokolwiek dokumentu, który mógłby stanowić podstawę do żądania zapłaty za te wyroby przez pokrzywdzoną spółkę. Dla oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie bez znaczenia pozostaje też wartość wyrządzonej przez oskarżonego szkody – w kwocie 23.762,50 zł.

Sąd nie dopatrywał się wobec oskarżonego okoliczności obciążających.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd zaliczył oskarżonemu jego dotychczasową niekaralność zważywszy na jego wiek. Za taką okoliczność nie mogło być traktowane dokonanie zapłaty za uszyte kimona (w tym zgodnie ze zleceniem podpisanym przez oskarżonego z dnia 17 grudnia 2010 r.) przez (...) spółka z o.o. w J. na rzecz spółki (...). Nastąpiło to bowiem po uprawomocnieniu się wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie sygn. akt V Gc 324/11.

W tych warunkach jako współmierną do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynu oskarżonego K. P. Sąd wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżony przypisanego mu czynu dopuścił się celem osiągnięcia korzyści majątkowej przez firmę (...). Z tego względu Sąd, obok kary pozbawienia wolności, orzekł wobec oskarżonego karę 100 stawek dziennych grzywny. Ustalając wysokość stawki dziennej, Sąd wziął pod rozwagę zgodnie ze wskazaniami zawartymi w art. 33 § 3 k.k. warunki osobiste oskarżonego, jak również jego stosunki majątkowe oraz wysokość osiągniętych dochodów, na tej podstawie ustalając wysokość jednej stawki dziennej na poziomie 20 złotych. Oskarżony K. P. prowadzi działalność gospodarczą, z której osiąga dochód w kwocie 5.000 zł miesięcznie, posiada wartościowy majątek w postaci gruntów rolnych o powierzchni 3000 m² oraz mieszkanie. Zatem tak określona stawka dzienna odpowiada jego sytuacji majątkowej i możliwościom zarobkowym.

W ocenie Sądu okoliczności niniejszej sprawy, dotychczasowa niekaralność oskarżonego, pozwalają wnioskować, iż oskarżony zrozumiał naganność swojego postępowania i czyn będący przedmiotem niniejszego postępowania będzie jedynie incydentem w jego życiu. Stąd też w ocenie Sądu, mimo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego K. P. kary pozbawienia wolności, cele kary zostaną wobec niego osiągnięte, a w szczególności nie popełni on ponownie przestępstwa. Mając to wszystko na uwadze, na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k., Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego K. P. kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby. Tak ustalony okres próby będzie odpowiednim, aby zweryfikować pozytywną prognozę kryminologiczną postawioną wobec oskarżonego.

W ocenie Sądu takie rozstrzygnięcie o karze uświadomi oskarżonemu naganność jego czynu i zapobiegnie ponownemu popełnieniu przez K. P. przestępstwa. Orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz orzeczona kara grzywny, zdaniem Sądu, uświadomią oskarżonemu konieczność przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Natomiast w zakresie prewencji generalnej, rozstrzygnięcia te zaspokoją społeczne poczucie sprawiedliwości i będą pozytywnie kształtowały świadomość prawną społeczeństwa.

Na podstawie art. 628 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 640 k.p.k. kosztami procesu w kwocie 8.364 zł należało obciążyć oskarżonego K. P.. Od skazanego w sprawach z oskarżenia prywatnego Sąd zasądza na rzecz oskarżyciela prywatnego poniesione przez niego koszty procesu (art. 628 pkt 1 k.p.k.). Przepisy odnoszące się do kosztów procesu w sprawach z oskarżenia prywatnego mają, zgodnie z art. 640 k.p.k., odpowiednie zastosowanie w sprawach z oskarżenia publicznego, w których akt oskarżenia wniósł oskarżyciel subsydiarny. Do kosztów procesu należą koszty sądowe i uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika. Oskarżyciel subsydiarny uiszczył kwotę 300 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania. Z tytułu ustanowienia w sprawie

pełnomocnika z wyboru poniósł na podstawie umowy w przedmiocie świadczenia usług prawnych z dnia 09 stycznia 2013 r. (k. 702) koszty w kwocie 8.064 zł. Wynagrodzenie pełnomocnika jak wynika za wskazanej umowy ustalone zostało bowiem w wysokości równej sześciokrotności minimalnej stawki stosowanej w tego typu sprawach karnych na podstawie § 14 ust 3 w zw. z § 14 ust 7 o § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.) W przedmiotowej sprawie odbyło się 12 terminów rozprawy (420 zł x 6 + 11 x 84 zł x 6 = 8.064 zł).

Sytuacja majątkowa i finansowa oskarżonego wskazuje na to, iż jest on w stanie uiścić opłatę, stąd na podstawie art. 2 ust 1 pkt 2 i art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonego K. P. na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 320 zł.

ZARZĄDZENIE